

Bắt chước

Bắt chước là một hành động của mình bởi sự hấp dẫn, hãnh diện nơi người khác lời cuốn. Sau ngày 30/04/1975 tại miền nam Việt Nam một số người đồn đảo hí hứng chạy đi tìm cho được đôi dép râu để mang. Hạng người này được gọi là "tân gia ba" (mới gia nhập ngày 30). Khi đó một số khác lại cố tập ngồi bệ vệ nơi sa-lon, nơi bàn giấy cho ra vẻ kẻ chiến thắng. Lâu lâu vô tình bị thói quen cố hữu kéo giắt hai chân bỏ lên ghế.

Cũng sau ngày 30/04/1975 một số người Việt được tị nạn tại Hoa Kỳ và tại nhiều quốc gia khác. Tôi đã thấy nhiều cô gái Việt nhút nhát diện bộ áo mùa hè cụt cốn như các cô gái địa phương để phô cặp giò chưa sạch nước phèn nơi đồng chua cho thiên hạ ngắm. Tôi cũng gặp những ông đồng hương ôm chó nựng như nựng con giữa phố để tỏ cho đồng hương biết...ta đây "văn minh".

Người ta cứ tưởng khi là con vật hay bắt chước. Kỳ thật con người là con vật hay bắt chước và có tài bắt chước. Nhiều người nổi tiếng, giàu sang nhờ bắt chước được điệu bộ giọng nói của những nhân vật nổi danh hoặc đáng đi, tiếng kêu của loài thú. Tính bắt chước là một sức mạnh phi thường của tâm trí chi phối con người ngay từ khi còn thơ ấu cho đến tuổi già nua. Chúng ta bắt chước điều tốt cũng như điều xấu. Nhưng bắt chước điều xấu dễ dàng hơn bắt chước điều tốt. Bắt chước điều ác dễ dàng bao nhiêu thì bắt chước điều thiện khó khăn bấy nhiêu. Tại sao?

Trẻ thơ dễ bắt chước nhút. Là tuổi bắt chước không cần suy xét. Là tuổi dễ bắt chước điều tốt vì chưa bị thói hư tật xấu tiêm nhiễm. Ảnh hưởng lời răn dạy của cha mẹ chỉ ảnh hưởng rất ít trên tâm trí trẻ thơ. Nhưng hành vi của cha mẹ ảnh hưởng rất nhiều trên trẻ thơ bởi cặp mắt quan sát cùng với tánh bắt chước kẻ sinh thành. Câu chuyện người con thấy cha lấy gáo dừa làm chén cho ông nội ăn để khỏi bị đánh vỡ. Một ngày kia người cha thấy con ngồi gọt cái gáo dừa bèn hỏi: con làm chi vậy? con ngây thơ trả lời: làm cái chén cho cha khi cha già. Thật sự, chúng ta không đủ đức sáng làm gương cho con cái nên từ đời này qua đời kia nhân loại càng ngày càng bại hoại. Lớn lên đi học bắt chước thầy. Nhưng thầy lại dạy: hãy làm theo điều thầy dạy, đừng bắt chước điều thầy làm. Làm sao "đừng" được.

Đến tuổi thanh niên là tuổi mà tính bắt chước phát triển mạnh mẽ nhút. Là tuổi trí óc phán đoán chưa chín chắn, là tuổi chưa được kinh nghiệm dũa mài mà tình cảm là cái gì tuyệt đối. Nên nhiều cô bị cha mẹ mắng cũng bắt chước tự tử như ai. Vừa mới xem bộ phim găng-tơ là muốn làm anh hùng như ai. Thấy tuổi trẻ buông thả, đàn điểm, bạo hành thì:

Thấy ai ai ta cũng ai ai

Ai ai ấy thì ta cũng ấy.

Đến tuổi trưởng thành thì tánh bắt chước ít hơn. Suy xét đã kỹ, kinh nghiệm đã nhiều, tìm được đối tượng để bắt chước khó quá.

Nhưng nếu quý vị đã là Cơ Đốc Nhân, thì ở bất cứ tuổi nào cũng chỉ có một Đấng trọn vẹn để bắt chước mà thôi. Đấng đó là thánh Phao-lô đã hăng diện tuyên bố rằng: “Chính mình tôi bắt chước Đấng Christ” (I Cô-rinh-tô 11:1)

Tôi đã gặp một thanh niên Việt để tóc dài và râu cũng dài. Tôi hỏi: sao râu tóc kỳ cục vậy? Anh ta trả lời: Để như vậy cho giống Chúa. Tôi bật cười vì lối bắt chước ngớ ngẩn này. Bắt chước Chúa là làm sao cho có “đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có” (Phi-líp 2:5)

Hỡi các Cơ Đốc Nhân, chúng ta hãy để một thì giờ nào đó vào ban đêm. Nếu thức giấc được sau một giấc ngủ vừa đủ để tâm trí thành thoi an tịnh. Ta cứ nằm trên giường, nhắm mắt lại nhìn Chúa và nhìn mình, rồi so sánh thử xem trên phương diện nào mình giống Chúa. Chúng ta tự thưởng một nụ cười khi cảm thấy Chúa thể nào và ta cũng thế đó. Và tự...(tùy ý quý vị) Chúa thể đó và ta lại thế này? Quý vị đừng thất vọng khi thấy mình không giống Chúa bao nhiêu. Quý vị hãy có thái độ như người mới học vẽ. Xóa nhẹ nhẹ những đường nét không giống. Cầu nguyện, dùng huyết Chúa để xóa. “Huyết Đức Chúa Giê-su con Ngài làm sạch mọi tội chúng ta” (I Giăng 1:7). Rồi nhờ sự chỉ dẫn của Chúa Thánh Linh là Đấng “vừa muốn vừa làm theo ý tốt Ngài” (Phi-líp 2:13) mà vẽ lại cho đúng.

Tại sao chúng ta được gọi là Cơ Đốc Nhân? Cơ Đốc Nhân không phải là tên của những người tin Chúa tự xưng. Mà do những người vô tín đặt cho những người tin nhận Chúa Giê-su là Cứu Chúa. Họ thấy những người tin nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa sao có một đời sống giống Chúa quá. Nên họ gọi là Cơ Đốc Nhân, người Christ, người có Đấng Christ ở trong lòng, người biểu tượng cho Đấng Christ. Các tín hữu tại Hội Thánh Ê-phê-sô đã bắt chước Chúa. Đến nỗi Phao-lô khen ngợi rằng: “Anh em đã bắt chước tôi và bắt chước Chúa, lấy sự vui vẻ của Đức Thánh Linh mà tiếp nhận đạo giữa lúc nhiều sự khốn khó, đến nỗi anh em trở nên gương tốt cho hết thầy tín đồ ở xứ Ma-xê-đoan và xứ A-chai. Vì đạo Chúa không những từ nơi anh em vang ra trong xứ Ma-xê-đoan và A-chai thôi đâu, nhưng đức tin mà anh em có trong Đức Chúa Trời đã đồn khắp mọi nơi. (I Ê-phê-sô 1: 6-8)

Hỡi tất cả Cơ Đốc Nhân, mong rằng tôi và quý vị quyết tâm bắt chước Chúa để trở nên gương sáng cho mọi người xung quanh. Và có thể đồng thanh với Phao-lô giục giã mọi người “Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình tôi bắt chước Đấng Christ vậy” (I Cô-rinh-tô 11:1)